

Fietsvakantie Tjechië

van 16 t/m 23 juni 2012

Dag 1

Beste Pedaleurs,

Zoals jullie kunnen zien op bijgaande foto hebben we het heel erg zwaar hier. Het schijnt in Nederland prachtig weer te zijn en hier is niks dan regen. Waren we maar thuis gebleven!

Onze reis van 850 km verliep zeer voorspoedig. Hoewel we bijna moesten duwen omdat Wilfred bijna zonder peut zat.

Op dit moment zijn we met zijn 5-en: Toon (onze chauffeur / cameraman / discjockey), Nico (onze webmaster), Wilfred (onze slager en tevens kok), Wim (onze hulk) en Ikzelf (onze verslaggever en tevens penningmeester).

Het schijnt dat we hier ons eerste lustrum vieren. Ja ja, dit is al de vijfde keer dat we samen op stap gaan.

Vanavond gaan we lekker uit eten. Ben benieuwd wat de Tsjechische keuken te bieden heeft. In ieder geval schijnt de budvar hier ook voor de nodige lol te zorgen. Daarom schrijf ik dit stukje nu ook al vast.....

Morgen geen zonnebadende Pedaleurs maar actiefoto's en sterke verhalen.
Peter

Dag 2 - Lesje in economie

Wat een vlak rondje van 125 km rondom het meer zou worden werd uiteindelijk een gedenkwaardige tocht van 150 km met 2.300 (!) hoogtemeters. Maar eerst een lesje in economie.

We beginnen nu te snappen waarom de economieën van dit soort landen geen gelijke tred kunnen houden met de meer Westerse landen. Alles loopt hier achter en gebeurt inefficiënt. Ik kan er inmiddels een boek over schrijven maar beperk me tot slechts een aantal voorbeelden.

Gisteren wilden we met de pin betalen in het restaurant. Kon niet! Hadden we van te voren moeten zeggen. Nu "zat het in de computer" en dat kon die beste ober blijkbaar niet meer wijzigen. Om borden wassen te voorkomen hebben we toch maar wat cash bijeengeschraapt.

Vanmiddag 5 cola van 0,3 liter voor de prehistorische prijs van 100 Kronen, ca. 4 euro genuttigd. Daar koop je bij ons 1 glas voor. Nee, zo word je natuurlijk nooit rijk.

Ook vandaag een veerpontje genomen. Halverwege keerde hij "gewoon" weer terug om nog een auto en een paar fietsers op te pikken. Dat schiet niet op natuurlijk. En zo kan ik nog wel even doorgaan...maar nu het fietsen.

Het rondje om het meer ging niet door omdat we op de terugweg aan de zuidkant verstrikt raakten in allerlei Hans-Epping-weggetjes. De gemiddelde Pedaleur weet dan genoeg. Van arren moede maar helemaal teruggereden en op goed geluk een andere route genomen. Op een gegeven ogenblik stonden we voor een slagboom voor wat een militair oefenterrein bleek. Geen soldaat gezien. Daar mochten alleen fietsers door. Maar de beste bewaker vond de bezemwagen van Toon blijkbaar ook een fiets dus hij mocht ook door. Aldus reden we 20 km door schitterende ongerepte natuur totdat we bij weer een slagboom kwamen. De dienstdoende bewaker had andere ideeën dan zijn collega want hij vroeg Toon wat hij van plan was. Hij wilde hem er niet meer doorlaten. Na enig soebatten zag hij het onzinnige van de discussie wel in en mocht Toon toch nog doorgaan. Ja, mensen het is lachen hier.

Alleen de laatste 30 km waren continu op en af met stukken van 14-16% en zo kwamen we toch nog aan de nodige hoogtemeters.

Tot morgen. Nu snel pizza eten en dan ons gaan ergeren aan die arrogante Hollandse voetballers die al moe zijn als ze 2x per week moeten voetballen. We zullen ze wel eens een keer met ons mee laten fietsen.

Peter.

Dag 3 - Klimmen in de hitte

(door Nico)

Na vandaag weten we het zeker: Peter is in de war. Niet zo verwonderlijk als je uit het vlakke koude Nederland plotseling in een bloedheet Tjechië beland en op een hoogte van 775 meter boven zee-niveau (geen C-niveau...) vertoeft.

Onze "vlakke rit" van 125 km langs het meer van zondag bleek uiteindelijk een 150 km lange klimrit (2300 hm!) te zijn, waarbij we het meer sporadisch in zicht hadden.

De klimrit van 145 km van vandaag draaide uit op een rit van 120 km met "slechts" 1200 hoogtemeters. De wijziging van vandaag had niet alleen met Peter's geestelijke gesteldheid te maken, maar ook met het feit dat het werkelijk bloedheet was en we besloten om de rit in te korten, nadat we de man ongeveer 5 liter vocht hadden genuttigd, dat er net zo snel in de vorm van zweet weer uit stroomde.

Vandaag kregen we versterking van Bernard Aalderink, die hier vlakbij op een camping logeert. De tocht van vandaag voerde langs een mooie rivier waarop druk werd kano gevaren en door het prachtige stadje Cesky Krumlov, waar we even doorheen hebben gewandeld. Het was echt prachtig. Niet voor niets staat dit stadje op de wereld erfgoedlijst van de Unesco.

Na Cesky Krumlov begon het serieuze klimwerk. Er zaten hier er daar bultjes van

16% bij ! Niet echt geweldig in die hitte, maar je bent een Pedaleur of niet.....

Overigens is het landschap hier schitterend. Glooiende heuvels, akkers en bossen. Af en toe een riviertje of een beekje en mooie dorpjes, waar de tijd lijkt te hebben stilgestaan. Dus naast het afzien op de fiets valt er ook veel te genieten. Misschien een idee voor een volgende (fiets)vakantie ?

Vanavond gaan we genieten van Wilfred's kookkunst. Er staat spaghetti op het menu, dus aan de koolhydraten kan het morgen niet liggen. Oant Moarn !

Dag 4 - Na regen komt zonneschijn

Door Wilfred

Iets later dan gepland door problemen met de laptop. De dag begon met gekletter van regen op het dakraam, dus de planning om in Oostenrijk te gaan fietsen was weer uiterst goed gekozen. We vertrokken na een heerlijk ontbijtje richting Linz om de startplaats van vandaag, Enns, op te zoeken. Een uitnodigend landschap lag voor ons, glooiende heuvels met daarna weer een lekkere afdaling, U kent het wel op en af en op en af..... Kortom een goede interval training. Na plm. 25 km moest Nico bijrijder worden van Toon vanwege maagklachten. Is ook niet verwonderlijk want wat die 's-nachts produceert aan geluid, dat kan in de categorie film, dat wil je niet meemaken.

Opgestoomd richting Amstetten waar we de eerste koffiepauze hadden, Toon moest nog even een paar Ford Mustangs bewonderen (kwijl kwijl), draaiden we lekker kop over kop door en ging het gemiddeld rond de veertig. In een afdaling

konden we de 78 km aantippen. We verbruiken de man gemiddeld een bidon per uur dus dat betekent regelmatig de bus raadplegen om de drankvoorraad weer aan te vullen, bij 30 graden hard nodig. Daarmee is de aanwezigheid van de bus met Toon weer eens bewezen. Na de koffie koers gezet naar Maria Neustift om de grote weg te mijden en weer wat klimmetjes mee te pakken. Van daaruit naar Steyr waar volgens Wim de tractoren gebouwd worden. Door hele mooie landweggetjes vervolgde de route met af en toe plakkend asfalt weer richting Enns ons startpunt.

Na vijf uur op de fiets gezeten te hebben en 145 km en 1400 hoogtemeters afgelegd te hebben, wachtte ons na een verfrissende douche weer een heerlijke maaltijd bij Hotel Maxant. Een mooie vierde dag van onze fietsvakantie. Tot morgen(woensdag geen gehaktdag maar "brommers kijken" aan het strand).

Dag 5 - Rustdag (door Peter)

Beste Tsjechië-volgers. We hopen dat jullie vaak onze website aanklikken om onze artikelen te lezen. Dat is goed voor de kas van onze club want we krijgen onze reclame-opbrengsten betaald per hit!

Vandaag hadden we een welverdiende rustdag. Tijd om de Tsjechische economie wat te spekken want dat is hard nodig zoals jullie eerder hebben kunnen lezen. De kroon moet rollen. Maar wat blijkt? De markt die we bezoeken wordt gedreven door een stelletje (waarschijnlijk illegale) Vietnamezen. Geen Tsjech te zien! En ze willen geen Tsjechische Kronen maar van die over een tijdje waardeloze euro's! Wat een sukkel.

Maar goed na enig soebatten besluiten we toch maar enige artikelen in het boodschappenmandje te gooien. Er is vooral kleding, schoeisel en andere prullaria te koop. Uiteraard allemaal merkartikelen. Toon koopt een echte Ray Ban zonnebril voor € 5. Uiteraard met garantie tot de voordeur. Nico laat zijn interesse blijken voor dure horloges die hij met zijn salaris van CITO in Nederland niet kan kopen. Hij wil een echte Breitling. De Vietnamees stapt vervolgens op zijn scooter en komt 5 minuten later met een hele doos vol aanzetten. Allemaal echt. Sure, dat geloven we meteen. Of ze zijn echt en gejat of ze zijn nep. Zelfs Nico trapt daar niet in en de aankoop gaat dus niet door.

Maar uiteindelijk gaan we toch nog met de nodige spullen weg. Zo koop ik voor mijn zoon nog een echte Samsung beschermhoes voor zijn nieuwe mobiel voor nog geen 8 Euro. Uiteraard een nepper, maar Ruben is er vast heel blij mee. Zo hou je de (zwarte) economie draaiend. Wilfred wil nog een string voor zijn vrouw kopen maar omdat King Kong Sukkel hem niet kan uitleggen of heet om een mannen of een vrouwen string gaat (en hij er zelf ook niet veel verstand van heeft) gaat ook die aankoop niet door.

Na deze opwindende ochtend gaan we 's-middags naar het Lipno-meer om toch nog wat "brommers te kijken". Dat valt tegen. Geen brommer te zien. Toon heeft direct sjans met een Hagenese (helaas getrouwde) vrouw. Toon zei voor het badderen dat hij niet kon zwemmen, maar ik heb nog nooit iemand zo snel zien leren zwemmen. We zagen op een gegeven alleen nog zijn kale hoofd aan de horizon.

Beste Pedaleurs, zo kan ik nog wel even doorgaan maar dat zal ik niet doen want we moeten ons nu weer serieus gaan voorbereiden op de tocht van morgen. Dan gaan de de Klet beklimmen. Een leuk bergje van 11 km. Eitje. Tot morgen.

Dag 5 - Hoogte, Hoeren en Honden

Door Peter

Het is hier nooit saai. Vandaag stond de beklimming van de Klet op het programma. De Klet is het hoogste punt van deze streek met 1.186m. De aanloop naar Cesky Krumlov hadden we al een keer gefietst en die 45 km gaan ruim binnen anderhalf uur. Een mooie opwarmer. Maar dan beginnen de problemen. Waar begint de Klet? Nergens een bord te bekennen en ook de kaarten verschaffen geen duidelijkheid. Dus maar een parkeerwachter aangesproken die ons in zijn allerbeste Tsjechisch uitlegt hoe we moeten fietsen. We krijgen zelfs een kaart van hem mee. Aardige jongens die Tsjechen. Als we hoogte winnen nemen we aan dat we met de klim zijn begonnen.

Wat we vervolgens tegen komen tart elke beschrijving. Een doolhof van harde en onverharde wegen, geen richtingborden, stromend water over de weg, takken, keien etc. Er is echter één gouden regel bij het fietsen in de bergen: als je omhoog gaat, ga je de goede kant op. Uiteindelijk komen we toch op de top. Een waar huzarenstukje. Na de nodige foto's genomen te hebben en koffie met gebak gaan we weer afdalen. Na 4 km dalen wordt de weg steeds beter. Wat blijkt: we hebben de Klet vanaf de verkeerde kant beklommen. Met dank aan de parkeerwachter. "Onze" kant was blijkbaar alleen voor mountainbikers. We kunnen ons nu wel aanmelden voor het Guinness Book of Records want waarschijnlijk zijn wij de enige toerclub die deze berg vanaf de moeilijke kant heeft beklommen met een racefiets!

De terugweg gaat via allerlei binnenweggetjes. Dat kunnen we voortaan beter niet meer doen. Als je hier van de hoofdwegen afgaat komt je uiteindelijk overal in één of andere negorij terecht. De wegen stoppen hier gewoon op een willekeurig moment. Onze eerste lekke band is een feit. Ik ben de klos, maar na een snelle wielwissel kunnen we weer verder. We komen op een drukke hoofdweg waar de voornaamste attractie bestaat uit overjarige hoeren die langs de kant van de weg staan te tippelen. We razen in snel tempo voorbij want zo zijn we niet opgevoed. Bovendien heeft Toon onze portemonnee in de bus en die bus zijn we (opvallend!) ineens kwijt. Maar zo is Toon niet.....al snel zit hij weer achter ons.

Als we al bijna thuis zijn zien we ineens een hond langs de kant van de weg. Met een touwtje aan zijn nek. Mijn eerste gedachte is dat die is achtergelaten. Als ik beter kijk zie ik echter het hoofd van een zeer bejaard vrouwtje tussen de varens uitkomen. We stoppen en wat blijkt: het oude vrouwtje is in de greppel gevallen naast de weg. Die hond was geen grote Bulldog maar een Yorkshire Terrier. Kun je nagaan. Met zijn viereen trekken we haar uit de sloot en helpen we haar weer op weg. We lopen nog een klein stukje mee want ze loopt zo wankel dat ze bijna voor de tweede keer door haar hond in de greppel wordt getrokken. Maar uiteindelijk gaan we toch maar verder. Als we haar niet hadden gezien dan had ze er nu waarschijnlijk nog gelegen.

Thuisgekomen staat er 133 km op de teller met 1.900 hoogtemeters.

Zo zien jullie. De Pedaleurs zijn goed bezig hier in Tsjechië! Morgen is de laatste dag. Nog geen idee wat we dan gaan doen. Waarschijnlijk fietsen:).

Dag 6 - Van Hel naar Hemel (door Peter)

Vandaag al weer de slotdag van onze fietsweek in Tsjechië. We hebben ons niet al te zeer ingespannen met een ritje van 70 km en 1.050 hm. Er was slechts even paniek toen het bier op bleek te zijn bij terugkeer. Maar eerst nog even wat anders.

Het is ons gebleken dat we inmiddels een flinke schare volgers op het Internet hebben die onze dagelijkse belevenissen lezen. Ik doe dan ook elke dag mijn uiterste best om een serieuze tekst te produceren over de gebeurtenissen van die dag. Maar óf ik schrijf niet duidelijk óf ik word verkeerd begrepen want wat ik af en toe voor commentaar krijg! Gisteren nog. Bloedserieus heb ik verteld over die oude dame die we het leven hebben gered (en dat van haar hondje waarschijnlijk ook) en de dames van lichte zeden die we achteloos voorbij gefietst zijn. Wat schrijft vervolgens dan één van mijn trouwste volgers: "Heb ik het goed begrepen dat jullie die oude hoer na gebruik in de greppel hebben gegooid toen bleek dat de portemonnee nog in de auto lag? Wat een verhaal!" Ben je goed bezig als Pedaleur in den vreemde, krijg je dat te horen. Maar ik zit niet zo snel bij de pakken neer want ik ben al weer met mijn razendsnelle tweevinger-systeem de laptop aan het geselen. Hopelijk zijn jullie vandaag beter van begrip.

Na die bizarre tocht van gisteren (de Hel) vandaag de prachtige wegen van

Oostenrijk (de Hemel). Wat een wereld van verschil. Overall mooie vergezichten en wegen die speciaal voor ons geasfalteerd leken. We bleven mooi bij elkaar fietsen want de klassementen waren al gemaakt en de truien al verdeeld. Alleen de witte trui voor beste jongere kon helaas niet uitgereikt worden.

Raarrrrrrrrrrrrrr zou Nico zeggen.

In totaal hebben we deze week in 5 ritten 620 km gefietst. Geen druppel regen, één valpartij met slechts wat asfalteczeem op de ellebogen van Wilfred en één lekke band (ikke). Al met al een heel geslaagde week. Volgend jaar richten we het vizier waarschijnlijk weer op Italië. Daar liggen ook nog een paar pukkels die we nog niet op onze palmares hebben bijgeschreven.

Na shledanou! Mede namens Bernard, Nico, Toon, Wilfred en Wim (in volstrekt willekeurige alfabetische volgorde).